

mere bare at gå ud og købe sig til sex, for så slipper man for at diskutere det.

Er det noget, som ordføreren mener vi faktisk skal gå ind og prøve at være med til at lave nogle holdningsændringer til i befolkningen?

Kl. 17:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:42

Vivi Kier (KF):

Jeg vil meget gerne være med til at skabe nogle holdningsændringer, som sætter fokus på, hvad man gør ved mennesker, når man går ud og køber en seksuel ydelse. Men ved decideret at gå ind i den gruppe, der køber den, og sige, at vi her skal gå ind og få dem vænnet fra, er jeg jo egentlig med til at sige, at jeg også gerne vil kriminalisere det – og det vil jeg ikke!

Der har tidligere her fra talerstolen været talt om de her unge mennesker, ganske unge mennesker, som går ud og opfatter seksuelle ydelser og modydelser som noget helt naturligt. Det synes jeg også er vigtigt at nævne. Der er jo et eller andet, som vi ikke har fået snakket med de her unge mennesker om i tide. Det er måske ikke altid bare samfundets skyld, det er måske også forældrenes. Er vi ikke gode nok til derhjemme at få snakket om, hvad det er, der betyder noget, hvordan det er, man agerer, hvad ens krop og ens seksualliv betyder, og hvad ens seksualitet betyder for en? Det vil jeg meget gerne være med til at oplyse om – helt bestemt.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Næste ordfører er fru Marianne Jelved.

Kl. 17:43

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Da vores ordfører på området, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede i dag, har jeg fået opgaven at være ordfører for en enkelt gang på dette område.

I Det Radikale Venstre anerkender vi behovet for, at der tages en række initiativer med henblik på at gennemføre det, vi kalder en flerstrengt politik, der dels kan forebygge prostitution, dels kan hjælpe prostituerede ud af prostitution og give dem mulighed for et andet liv. Vi er enige i, at der er brug for en meget markant indsats mod menneskehandel – både nationalt og internationalt. Jeg indrømmer, at sigtet med beslutningsforslaget om et forbud mod køb af seksuelle ydelser er et tema, der diskuteres løbende og heftigt i den radikale folketingsgruppe, og jeg

har fået mandat til her at meddele, at vi på nuværende tidspunkt er uafklarede i det spørgsmål.

I Danmark er der en tilbøjelighed til, at vi betragter prostitution som et socialt problem, og at samfundet derfor skal træde til for at hjælpe de prostituerede, der gerne vil ud af prostitution. Vi er enige i det, der fremgår af Enhedslistens forslag, nemlig at prostitution er meget andet end et socialt problem. Det er også et sundhedsmæssigt problem, det er et ligestillingsproblem, det er et retsmæssigt problem, og – var jeg lige ved at sige – et menneskerettighedsproblem. Det er altså meget, meget mere bredt end alene et socialt problem, og der er bestemt også en lang række økonomiske forhold blandet ind i temaet.

Derfor er vi for så vidt enige med Enhedslisten i, at der bør gøres rigtig meget for at forebygge, at nogen begynder i prostitution, og vi mener, at der er brug for markante holdningsændringer. Det kan jeg sige at partiet også er helt enig i. Så langt er vi enige.

Jeg kan ikke finde ud af, om det er moralsk, det, jeg siger nu, eller hvad det er, men det er sådan set underordnet, for jeg kan ikke skelne imellem holdninger, som også har noget med moral at gøre. Det er ikke, fordi jeg vil være polemisk, men jeg vil meget gerne diskutere det i en anden sammenhæng med Venstres ordfører.

Jeg mener, at prostitution grundlæggende er udnyttelse af et andet menneske, og deri ligger også, at det er en undertrykkelse af et andet menneske. Så er det fuldstændig ligegyldigt, med hvilken baggrund man er blevet prostitueret eller er i en prostitutionslignende situation. Dermed mener jeg også, at det er et samfundsproblem, fordi accepteres det, accepteres også nogle værdier og holdninger, som anerkender, at det kan være acceptabelt at undertrykke og udnytte et andet menneske. Det har jeg bare rigtig, rigtig svært ved at acceptere. Derfor bør der sættes markant ind i skolen, på ungdomsuddannelserne – i alle uddannelsessituationer. Jeg tror simpelt hen, at vi skal øve os i at se alle de muligheder, vi som Folketing og lovgivere har for alle steder at rejse den type debatter og holde fast i dem med henblik på at ændre nogle holdninger.

R rigtig mange af de forslag, der er i beslutningsforslaget, som vi behandler, kan vi støtte. Der er også nogle, vi nok ikke kan støtte. Vi er stærke tilhængere af viden, og vi er stærke tilhængere af, at vi som samfund og som lovgivere tager det ansvar på os, nemlig at vi er medan-